

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter I

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633868946944/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

- 11 *Klodden Sværdhæftets Knap.*
Brød Jagtbytte, Steg.
- 12 *Kong Sigfred Kong Sigfred, der fældes af Lindormen.*
kendes kun fra Visen om »Kong Didrik og Løven«.
- 16 *Ellehøien* er en Gendigtning af »Elverhøj«-Visen (Syv. Anden Part, IX, S. 170; Danm. gl. Folkeviser Nr. 46). Verseformen er Terziner; Rimstillingen meget fri.
- 19 *mod* nedslaaet, bedrøvet; her nærmest i Bet. modfalden.
Vogt unge Kieme dig Da Oehl. i 1824 optog »Ellehøien« i sine samlede Digte (III, 1823): Februar 1824, S. 45), tildigtede han en rationalistisk Epilog, der af Digtet uddrog en Advarsel mod at sove ude, naar Dagen falder (?), og som ender:
- Kært Barn og skært Barn har mange Navne,
Eer nævnes Alf og Elreptige Tolden,
Nu kaldes han Forkælelsen og Kolden.
- Guldhornene. Se Indl. S. II; Vilh. Andersen: »Guldhornene« (1896), Ida Falbe-Hansen: »Guldhornene og »Guldhornene« (»Øhlenschlägers nordiske Digtning«, 1921, S. 125). Digtets Tilblivelseshistorie fortælles i »Erindringer« I, S. 187—188. — Det første Guldhorn fandtes ved Gallehus ved Møgeltonder 1639 af Kniplepigen Kirsten Svendsdatter, det andet tæt ved det førstes Findested 1734 af Bonden Jerk Laurson. Hornene opbevarede paa Kunstammeret, hvorfra Guldsmeden Heidenreich stjal dem Natten mellem den 4. og den 5. Maj 1802. Da Oehl. skrev sit Digt, var Tyveriet endnu uopklaret.
- 21 *Hrymfaxe* Nattens Hest; *Delling* Dagens Fader; *Skinfaxe* Dagens Hest.
- 24 *skulter* handler vilkaarligt, efter eget Forgodtbefindende.
- 25 *Valravnen*. Emnet fra Folkevisen om Germand Gladensvend (Syv. Anden Part, II, S. 147; Danm. gl. Folkeviser No. 33). Handlingen er meget frit gengivet; alle Personnavne stammer fra Oehl.; Visens Konge-

datter er fra England, hos Oehl. fra Skotland; Samtalen med Eremiten, Mødet mellem Harald og Heksen, der giver ham Fjederhammen, mellem Minona og Hyrdinden samt Slutningsscenen: Minonas Himmelfart er tildigtede. Naar den onde Trolde i Fugleham her kaldes Valraven, skyløses dette Anders Sørensen Vedel og har ingen Hjemmel i de ægte Opskrifter; en Valraven var oprindelig et ved en andens Ondskab til Raven omskabt Menneske (Danm. gl. Folkeviser Nr. 60 Valravnen; II, 1856, S. 179—80).

Dække Dæk.

- 26 *Sarpen* Glommens højeste Fos; berømt i Slutningen af det 18. Aarh. ved Th. Rosing de Stockfleths naturbeskrivende Digt »Forsøg over Sarpen«, 1777, prisbelønnet af »Selskabet for de skønne og nyttige Videnskaber«. Oehl. kendte vel især Sarpen fra Erik Paucelsens Maleri paa Frederiksberg Slot (»Erindringer«, I, S. 19).
- 28 *Rige Fugl kommer susende* Gl. dansk Børneremse (Sv. Grundtvig: »Gamle danske Minder i Folkemunde«, Ny Samling, 1857, S. 145).
linkende haltende.
- 26 *axler sig Skarlagenskind* tager sin røde skindforede Kappe over Skulderen.
- 30 *Skiebne's Kiede* Udgangspunktet for denne filosofiske Udvikling er Visens Ord (hos Syv) »Hver skal nyde Skæben sin«.
El, uden Gud, en Spurv til Jorden falder! Matth. Ev. X, V. 29.
- 31 *Minona* Navnet stammer formodentlig fra Ossian, forekommer f. Ex. i »The Songs of Selmae.
Hans . . . Herte slæser saa fast saa hurtigt.
- 35 *med begierligt Mod* Sind. Lyst.
- 36 *Du, som lod Petrus gaa paa Havets Bølge* Matth. Ev. XIV, V. 28 ff.
- 38 *Natur-Temperamenter.* Læren om de fire Temperamenter o: Grundstemninger, som umiddelbart, medfødt behersker Sindet, udvikledes af Oldtidens Medicin paa Grundlag af Læren om Legemets